

mere Prøvelse. Imidlertid slige triste Betragtninger har været fremsatte adskillige Gange før, ogsaa af mig, uden tilsyneladende at have hjulpet ret meget, og jeg venter mig da heller ikke større Virkninger af mine Ord ved denne Lejlighed, men jeg har ikke kunnet undlade at fremsætte disse Bemærkninger. Forhandlingerne i Folketinget ved anden og tredje Behandling foreligger endnu ikke trykte for os, og Lovforslaget, som det er vedtaget i Folketinget, har jeg først faaet at se for faa Timer siden; jeg maa derfor udtale mig om Lovforslaget med alt muligt Forbehold.

Saa vidt jeg har kunnet danne mig en Mening om Lovforslaget i den korte Tid, der har været mig lævnet, tror jeg, at det i det væsentlige maa siges at foreligge i en ret tilfredsstillende Affattelse. Jeg billiger saaledes i særlig Grad, at Lovforslaget paa ny fører Arbejdsløshedskassehjælpen ind paa Forsikringsgrundlaget, thi det er det eneste rette Grundlag at have denne Sag ordnet paa. Naar Arbejdsløshedshjælpen ikke hviler paa Forsikringsprincippet, fører den nødvendigvis ud i Demoralisation, og jeg tror ogsaa, at den Udvikling, vi har haft paa dette Omraade i de senere Aar, har givet Fingerpeg — for at udtrykke mig meget forsigtigt — i den Retning. Naar Sagen hviler paa Forsikringsgrundlaget, behøves der ogsaa meget mindre Kontrol, og man kommer dog til et meget bedre Resultat. Nogen Kontrol maa der naturligvis alligevel være udefra, men naar Sagen er ordnet paa Forsikringsgrundlaget, bliver Arbejdernes egen Kontrol den bedste og den virksomste. Naar Arbejdernes egne opsparede Præmier udgør en væsentlig eller — som det vil blive efter 1. April 1920 — den væsentligste Del af Understøttelsen, saa skal Arbejderne nok selv passe paa, at Hjælpen ikke i alt for høj Grad gaar i Døgenigtes og arbejdssky Personers Lommer; det er min Erfaring som Medlem af Arbejdsløshedsnævnet i nogle Aar. Der maa dog, da Stat og Kommune yder saa betydelige Tilskud til Arbejdsløshedsforsikringen, som de gør, ogsaa føres nogen Kontrol ude fra med Arbejdsløshedskassernes Virksomhed, og jeg kan derfor ganske billige, at nogle af Kontrolbestemmelserne fra den midlertidige Lov nu føres over i den varige Lov, f. Eks. de væsentligste af Bestemmelserne i den midlertidige Lovs § 7 om Fremgangsmaaden ved Arbejdsanvisning og om Arbejdsgivernes Anmeldelsespligt. Lige-

ledes billiger jeg, at Bestemmelserne i den midlertidige Lovs § 8 om Arbejdsløshedskassernes Stilling under Strejke, Lockout og Blokade er førte over — saa vidt jeg forstaaer endog i en noget skærpet Grad — fra den midlertidige Lov til den varige; dette anser jeg for et stort Gode ved Lovforslaget. Bestemmelserne om Størrelsen af Statens og Kommunernes Tilskud har jeg heller ikke noget at indvende imod, de er i det væsentlige overensstemmende med Principperne for Tilskuddene efter Loven af 1914. I den Henseende kan man altsaa sige, at Forholdene i det væsentlige bliver uforandrede. Da den højtærede Minister, saa vidt jeg bemærkede, ikke omtalte det, skal jeg nævne, at efter Lovforslaget bliver Statens Tilskud Halvdelen af de nydende Medlemmers Præmie, og for de Arbejdsløshedskassers Vedkommende, der henlægger noget til Krisefonds, skal Kommunerne give et Beløb, der svarer til $\frac{1}{3}$ af de nydende Medlemmers Præmie. Det vil altsaa sige, at naar vi naar 1. April 1920, svarer Arbejdsløshedskasserne selv mindst $\frac{6}{11}$ og det offentlige, Stat og Kommune, højst de $\frac{5}{11}$, det vil sige, naar alle Kasser henlægger til Krisefonds, hvoraf som bemærket følger, at Kommunernes Tilskud i alle Tilfælde bliver $\frac{1}{3}$ af Medlemmernes Præmie. Men hidtil har de ikke saa nær alle henlagt til Krisefond, og det vil de rimeligvis heller ikke gøre i Fremtiden, og saa bliver jo Medlemmernes Tilskud mere end $\frac{6}{11}$ og det offentliges mindre end $\frac{5}{11}$. Naar Hensyn tages til de vanskelige Forhold, der for Tiden er til Stede, tror jeg ikke, det kan siges, at Bestemmelserne i Lovforslaget sætter Statens Tilskud for højt. Det er muligt, at Tilskuddet bør nedsættes, naar vi skal revidere Loven i Samlingen 1921—22 — som en Bestemmelse i Lovforslaget gaar ud paa —, men det kan vi io tale om til den Tid.

De midlertidige Bestemmelser, der angaar Tiden fra 1. Januar til 31. Marts 1920, kan jeg ogsaa i det væsentlige billige; de nedsætter paa forskellig Vis noget den Ekstrahjælp, som ydes nu — den højtærede Minister har nærmere gjort Rede derfor, og jeg skal ikke gentage det. Dette er ogsaa i sin Orden efter de Arbejdsløshedsbestemmelser, vi nu har, men der maa jo være nogle Overgangsbestemmelser, for at man kan komme ind i normale Forhold, saa meget mere som det er midt paa Vinteren, den nye Lov skal træde i Kraft. Men ogsaa i denne Overgangstid fra 1. Januar til 31. Marts 1920 indføres dog Forsikrings-